

когого имаше распрѣѣ за земаѣе и даванѣе. Но Лудвигъ ся много разсърди като ся научи за тѣзи недостойнѣ постѣпкѣ на брата си, и гнѣвно му реклѣ: “Какъ? Нима ты сякашь че единъ царь не е доста за Францѣ, и че ты зашто ми си братъ та за това трѣба да си и по горень отъ законы-тъ?,” И тутакъси, като извади чиновника отъ тъмницѣтъ, сѣди ги за распрѣѣтъ кой-то имаше помеждуси, и понеже Графъ-тъ, братъ му нѣмаше право въ тѣзи распрѣѣ, чиновникътъ спечели сѣдѣтъ.

Хенрихъ 4—й

Юначный Лануа, който бѣ направилъ голѣмы услуги на Французскыйтъ Царь Хенриха 4-го, бѣше пристигнѣлъ въ едно състоянѣе да му зематъ длѣжницѣтъ му все що ималъ, за това той прибѣгнѣ при Царя и му ся моляше да въспрѣ прѣ-слѣдованѣята имъ противу него. Но Хенрихъ, тамъ прѣдъ народа му казалъ: “Не тѣй Лануа, трѣба да платишь длѣговетъ си, както и азъ плащамъ моитѣ,”